

БЛАЖЕНИ КЪМЪЗ КОРАБЪЛЪ-ТЪ ЗА ДА ТРЪГНАТЬ, НЕ МОГАТЪ ДА БЪДАТЪ ЗАДЪРЖЕНИ ЗАРАДЪ ГРАЖДАНСКИ ДАЛГОВЕ, СЪВѢНЪ АКО Е РАКОТА-ТА ЗА ДАЛГОВЕ СТАНЪЛИ ЗА БЪДАЩЕ-ТО ПЪТУВАНІЕ, ИЗ НЕВЪ ТОА СЛУЧАЙ КОГА-ТО ДАДАТЪ ПОРЪЧЕНІЕ ОТТЪРЪВАТИА ОТЪ ЗАДЪРЖАНІЕ.

Корабленачалникъ-тъ кога-то сѧ нахожда въ мѣсто-то гдѣ-то живѣять прѣтажатели-ти или тѣхъни ти пазномощници (прокуратори) не може безъ тѣхъно нарочно дозволеніе да поправлава корабль-тъ, да купува платна вѣжа или другы иѣкакы иѣчта за служители на корабль-тъ, нѣто да заемне пары вѣху корабль-тъ, нѣто да ѡдъ даде подъ наемъ.

Ако, прѣзъ пѣтуваніе-то стане нужда отъ поправленіе или отъ хранѣ Корабленачалникъ-тъ и кога-то и да не е прѣтажателъ на корабль-тъ, като докаже тѣхъкъ нуждѣ изъ изложеніе подписано отъ знамениты-ты помежду аиство-то и вземе дозволеніе отъ Сѣданище и въ странствованіе отъ Консула може да направѣ морскыи заемъ вѣху корабль-тъ и да заложѣ или да продаде стоки отъ изразмѣрихъ стойностъ за неизбѣжны-ты нужды на корабль-тъ.

Корабленачалникъ-тъ, кой-то безъ нуждѣ бы взелъ морскыи заемъ, или бы продаде или заложилъ стоки, или бы приложилъ въ смѣтки-ты и акваріѣ или лѣжанѣ разности, попада подъ отговорностъ къмъ прѣтажатели-ты и одажвава сѧ лично за отдавѣ на пары-ты или на цѣни-тъ отъ стоки-ты, а гонѣмъ и изъ наказаніе ако бы сѧ вѣху това дало поводъ.

Възвращава сѧ корабленачалникъ безъ дозволеніе отъ прѣтажатели-ты да продаде корабль-тъ, съвѣнъ кога-то бы сѧ доказало законно че е была неспособна за пѣтуваніе, дажънъ е еще бѣла кога прѣди продажъ-тъ да извѣсти на Пристанищно-то или на Консулко-то Началство за да издѣйствовать въ продажъ-тъ (§ 58. ст. 3).

Въскоѣ Корабленачалникъ кога-то сѧ одажѣ за иѣкое пѣ-